

Milovaní farníci, bratia a sestry

Iba málo čitateľov môže čítať bibliu v pôvodnej reči: hebrejsky, aramejsky, grécky. Väčšina je odkázaná na preklady. Ale aj v tých najlepších prekladoch zostáva biblia spočiatku cudzou knihou. Preto nie je vhodné otvoriť Písmo jednoducho na prvej stránke a čítať kapitolu za kapitolou. Aby sa mohol človek vo svete biblie lepšie orientovať, je dobré nechať sa aspoň na začiatku do čítania viesť. To je cesta, ktorá je predznačená už v biblii a zvlášť odporúčaná v židovských a kresťanských dejinách. Keď znalec Písma Ezdráš prečítal ľudu, „Leviti vykladali ľudu zákon. A čítali z knihy, z Božieho zákona, stať za staťou a vykladali zmysel, takže rozumeli tomu, čo sa prečítalo.“ (Neh 8, 7. 8) V židovskej synagóge bola biblia po prečítaní v hebrejčine prekladaná parafrázovite (opisným a objasňujúcim spôsobom) do aramejčiny. Evanjelista Lukáš, s ohľadom na učiteľskú činnosť prvotnej cirkvi, dojemne vykresľuje ako zmŕtvychvstalý Pán vykladá Písmo učeníkom, idúcim do Emauz (Luk 24, 27; por. 24, 32). Evanjelista Matúš na konci opisu Ježišových podobenstiev píše o kresťanskom zákonníkovi, ktorý vynáša Božie slovo tak, ako hospodár: „...ktorý vynáša zo svojej pokladnice veci nové i staré“ (Mt 13, 52). Podľa Jána 16, 13 uvedie Ježišom sľúbený Duch svätý učeníkov do plnej pravdy, ktorú by zatiaľ ešte nemohli znieť. Od začiatku sa cirkev považovala poverená k tomu, aby vykladala Písmo: podľa príkladu Ježiša a s odvolaním na jeho Ducha vykladali apoštoli spisy Starého zákona vo svojich kázňach pri bohoslužbách a vo svojich listoch. Príkladom pre návod k porozumeniu Písma, je vysvetlenie, aké dal Filip etiópskemu eunuchovi, keď ho o to požiadal. (Sk 8, 26-40)

Spisy, ktoré sa zachovali z doby, ktorá nasleduje po apoštolskej dobe, nás poučujú o tom, ako veľmi sa od počiatku snažili zástupcovia cirkvi, aby vykladali Písmo a prispeli mnohými vysvetľivkami k jeho porozumeniu. Je málo známe, že mnoho stredovekých teológov považovali svoje diela za úvody do plodného čítania Písma.

Prvý dôležitý úvod do čítania ponúka cirkev už tým, že všetky posvätné spisy zhromažďuje v jedinej knihe. Tým nás poučuje, že je potrebné čítať jednotlivé spisy v spojení s ostatnými. Okrem toho sa tým naznačuje, že ide o knihy cirkvi. Vlastným miestom pre čítanie biblie je zhromaždená obec. Tam sú biblické texty prednášané od počiatku: „Keď sa tento list prečíta u vás, zariadte, aby sa čítal aj v laodicejskej cirkvi“ (Kol 4, 15). Preto zostáva cirkev pre toho, kto v nej nevidí len ľudskú podobu, miestom

ktorému je zverené vysvetľovať bibliu, nakoľko sa sama vidí podriadená Božiemu slovu a na to vždy zameriava aj svoje hlásanie. Cirkev ďalej ponúka mnohoraký návod k porozumeniu biblie tým, že stanovuje poradie, ako a čo čítať a taktiež svojím kázaním. Táto „služba slovu“ (Sk 6, 4) cirkvi je prehlbovaná, podložená a pokračuje sa v nej katechézou v biblických krúžkoch a mnohými spismi, uverejnenými z príkazu cirkvi. Zápas o správny výklad biblie a časté spory s bludmi sú nakoniec snahou uchrániť bibliu od falošnej interpretácie. Dejiny novodobej exegézy učia, že jednotlivé pokusy o výklad si nemôžu nikdy nárok na to, že by raz navždy dostatočne pochopili pravdu biblie. Skôr sú myslené ako príspevky do diskusie a ako také sa preverujú. Často sa môže až behom vedeckej diskusie objasniť, do akej miery sú navrhnuté interpretácie nosné. Predovšetkým je potrebné porovnať jednotlivé príspevky exegétov - tak to vyžaduje najstaršia kresťanská tradícia a taktiež moderné hermeneutické úvahy - so spoločnou vierou celej cirkvi. Uprostred množstva protichodných vysvetlení sa tak odzrkadľuje väzba na cirkev (tým sa v žiadnom prípade nemyslí na akékoľvek dielčie cirkevné miesta), ako cenná pomoc pri orientácii. K mnohým dielčím problémom nedala cirkev žiadnu záväznú odpoveď. Vo vysvetľovaní centrálnych textov sú dnes všetky veľké cirkvi jednotné, pokiaľ a nakoľko sa držia apoštolského vyznania viery ako zjednocujúceho kľúča.

Dnes existujú početné menšie a väčšie pomôcky, ktoré uľahčujú súkromné čítanie biblie. Vydanie textov a ich preklady (často preložené voľne a v úzkej návaznosti na originálny text) sú cennými ukazovateľmi ciest. Krátke úvody k jednotlivým biblickým (textom) spisom, ako ich nachádzame vo väčšine vydaní Svätého písma, poskytujú orientáciu o autorovi, dobe vzniku, okolitom svete, podnete k spísaniu, o histórii tej ktorej knihy a o jej základným myšlienkach. Krátke poznámky vysvetľujú pojmy, predstavy a myšlienkové prúdy, ktoré sú nám cudzie a budujú väzby k iným biblickým výpovediam. Podrobné komentáre, slovníky a jednotlivé diskusie, rýdzo vedecké a všeobecne zrozumiteľné, idú na koreň tým problémom, ktoré vznikajú pre dnešného čitateľa biblie. Vzhľadom k veľkému počtu rôznych diel a informatívnych prostriedkov nie je ale pre čitateľa ľahké zvoliť si ten pravý. „Miluj Písmo sväté a večná pravda ťa bude milovať. Miluj ho a bude ti slúžiť. Čítaj ho a ono ťa vezme do náručia.“ (Sv. Hieronym: List 130 (Demetriovi) 20)

Afonz Vladimír Sabo, farár

CHAIR OF ST. PETER (VATICAN MUSEUMS)

R.: Milostivý a milosrdný je Pán.

- 1 Dobroreč, duša moja, Pánovi a celé moje vnútro jeho menu svätému.
- 2 Dobroreč, duša moja, Pánovi a nezabúdaj na jeho dobrodenia.

R.

- 3 Veď on ti odpúšťa všetky nepravosti, * on lieči všetky tvoje neduhy;
- 4 on vykupuje tvoj život zo záhuby, * on ťa venčí milosrdenstvom a milosťou.

R.

- 5 Milostivý a milosrdný je Pán, zhovievavý a dobrotivý nesmierne.
- 6 Nezaobchodí s nami podľa našich hriechov, ani nám neodpláca podľa našich nepravostí.

R.

- 7 Ako je vzdialený východ od západu, * tak vzdáľuje od nás našu nepravosť.
- 8 Ako sa otec zmilúva nad deťmi, tak sa Pán zmilúva nad tými, čo sa ho boja.

R.

Nedela je deň počúvania Božieho slova a vzácna príležitosť spievať Pánovi, že nás zahŕňa dobrodeniami. Veľkou dôverou v Božie milosrdenstvo a vrúcny srdcom chcem stráviť túto nedelu s prosbou, aby sa moje slová a skutky zhodovali s Božou vôľou.

Láska je taká dispozícia mysle, ktorá ničomu nedáva prednosť pred Dianím Boha. Ale tento stav lásky nikdy nemôže dosiahnuť ten, kto je duchom pripútaný k nejakým pozemským veciam.

Kto miluje Boha, dáva prednosť poznaniu a vedomostiam o Bohu pred všetkým, čo Boh stvoril, a nepretržite je túžbou a láskou ducha pri ňom. Keďže všetko, čo jestvuje, Je stvorené Bohom pôvodcom a pre Boha, Boh veľmi prevyšuje to, čo sám ako pôvodca stvoril. Preto kto opúšťa Boha, hoci je nesporné najlepší, a oddáva sa horšiemu, ukazuje, že si Boha váži menej ako to, čo on ako pôvodca stvoril. Pán hovorí: „Kto ma miluje, bude zachovávať moje prikázanie. A toto je moje prikázanie: Aby ste sa milovali navzájom.“ A tak kto nemiluje blížneho, nezachováva prikázanie. Kto však nezachováva prikázanie, ten nemôže milovať ani Pána. Blahoslavený človek, ktorý je schopný milovať rovnako každého človeka...

Kto sa naozaj a z duše rozlúči s vecami sveta a celý bez pretváranky sa vloží do služby lásky k blížnemu, rýchlo sa zbaví všetkých vášní a chýb a stane sa účastníkom Božej lásky a Božieho poznania.

(Kapitoly svätého opáta Maxima, vyznávača, O láske)

Spoločne rastieme

Ak je Kristus vo sviatosti svojej obety centrom, ktoré všetkých priťahuje k sebe, spontánne sa pýtame: Naozaj sú všetci priťahovaní týmto spoločenstvom s Kristom? Koľkí sme spojení v jednote, po ktorej on tak túžil? Skutočne tvoríme jednotu viery, nádeje, lásky a života, sme ochotní urobiť z vnútornej jednoty Cirkvi a v Cirkvi svoju túžbu, svoj program života? Eucharistická zbožnosť má väčší rozmer než len krátky okamih slávenia obetnej večere Pána. Pán zostáva. Našou veľkou vinou však je zabudnutie.

PAVOL VI

„Verím v Boha, modlím sa sama aj v kostole. Moja rodina a kolegovia v práci ma preto pokladajú za blázna. Nevieť, či sa modlím preto, že som blázon, alebo som blázon preto, že sa modlím. Nech je to, ako chce. Chcem zostať bláznom pre Krista, aby som sa vydržala modliť, a chcem sa modliť, aby som vydržala byť bláznom pre teba, Bože. No jedno viem: pokiaľ bude moja láska rozumná, už to nebude láska.“

To bolo svedectvo jednej mladej učiteľky za totality.

My všetci sme hákliví na to, či nás niekto pokladá za nenormálneho, za náboženského blúznivca alebo fanatika. Dávame si dobrý pozor, aby sa o nás nič také nedalo povedať. Ale kto je vlastne normálny? Bojím sa, že za „normálnych“ sa ľudia pokladajú vtedy, keď splynú s davom, keď nijako nevyčnievajú a robia zhruba to, čo robí väčšina - a to nezávisle od kritérií dobra či zla.

Byť normálny v Božích očiach znamená byť svätý, čo najpodobnejší Kristovi: na to sme boli stvorení.

Vojtěch Kodet „Učenie“

Sväté omše v 7. týždni cezročného obdobia (A)

21.II. pondelok

17.00 *Za duševné zdravie Denisky*

22.II. utorok

17.00 *Za Ľ Františka a Annu Hukových*

23.II. streda

17.00 *Za Ľ Jakuba, Rozáliu, Ambróza a Róberta*

24.II štvrtok

17.00 *Za Ľ Teofila Jurčoviča a rodičov*

25.II. piatok

17.00 *Za Ľ Magdalénu Parajkovú*

26.II. sobota

08.00 *Za živých a Ľ členov Ružencového bratstva*

Upratovanie kostola č.d. 101 - 122

27.II. 8. nedela v cezročnom období

08.00 *Za Ľ Jána Nápravníka, brata Antona a rodičov*

Lektori: Šúplatová, Hrdlovičová K.

10.00 *Za farníkov*

Lektori: Kuric, Kordošová

Liturgický kalendár

21.II. pondelok

sv. Peter Damiáni

22.II. utorok

Katedra sv. Petra, apoštola - sviatok

23.II. streda

sv. Polykarp, biskup a mučeník

24.II. štvrtok

sv. Modest

25.II. piatok

sv. Valburga, opátka

26.II. sobota

sv. Alexander, biskup, sv. Viktor

Slovo na dnes

Rodičia si myslia, že keď postavili palác a majú len dve deti, že to budú géniovia.

Veľkí ľudia sa rodili v chudobných a početných rodinách. Ich deti sú často sebeckí mamfasi a hlúpe namyslené husi. Všetko sa zvrhne na náboženstve.

Úcta k životu.

Kresťania sa často spovedajú, že sa nemodlili, že neboli v kostole, že sa málo modlili, ale zodpovednosť za život je im skoro neznáma. Ani nevedia, že každý človek je občas postavený ako na križovatku a ty mu dáš zlý príklad, nesprávny smer a on sa trápi po celý život a nie a nie sa pohnúť z miesta.

Každý človek káže. Slovom, príkladom, životom svojmu okoliu, ktoré môžeš dvíhať alebo ničiť, zlepšovať alebo kaziť, osvietiť alebo zatemiť. Zatracať nesmieme nikoho, lebo my, čo vieme, to vieme. Aj napísané máme: - Otcovia jedli kyslé ovocie a synom stúpili zuby. Musíme mať zodpovednosť za život okolo seba. Naučili sme sa byť zodpovední za každý meter záhrady. A koľko tam dokážeme.

Až sa naučíme byť zodpovední za svoje telo, partnera, deti, rodinu, spolupracovníka, tam sú ešte väčšie možnosti.

Intenzívne žiť. Nezmeníme štruktúru, ani svoju cestu. Môžeme zmeniť kvalitu svojho srdca intenzitou modlitieb. Modlitbu dávať ako dar. A sledujte, ako pôsobí. Experimentujte s modlitbou.

Život ako pohyb dopredu.

Čo sa dieťa nabehá, než vám zájde do obchodu nakúpiť zápalky. Čo sa naklope pútnik na mnohé dvere, než nájde svoje vlastné.

Pohyb dopredu vyjadrený smerom.

Ak by sme mali spať dnes v Bratislave, musíš sa pohybovať istým smerom. Platia len niektoré cesty. Na opačných cestách sa môžeš uštváť a zodrať, platí výber daných prostriedkov.

Pohyb dopredu vyjadrený v rovine sýtenia. Motor tvojho auta je stavaný na nejaké palivo, a to si vyžaduje, ak chceš ísť. Ak mu nedáš adekvátne palivo, márne leštiš blatníky, môžeš si pozlátiť kľučky.

Ak deťom nedáte dnes večer, málo by ich potešila drahá hračka. Ak by ste to preťahovali a namiesto jedla im kúpili náušnice, prsteň či bicykel, pekne by sa vám poďakovali.

Tie reči pri pohreboch o práci viem naspamäť. Za prácu vám dávajú odmeny, vyznamenanie, diplomy, hrdé tituly, uznania, ktoré nemáte kam zavesiť. Mne to hovorí len čiastočne. Človek má pracovať. Lenivosť je veľký hriech.

Vaši predkovia sa zodierali, my máme na to stroje. Práca je služba, práca je dar, je forma lásky na pravom mieste a v pravý čas. Beda, ak sa stane dopingom a zmyslom života. Boh nemiluje otrokov. My vieme aj iné slová? Že môžeš prenášať hory... že čo ti človeče osoží... a tak si môžeš zodrať ruky po lakte a nohy po kolená.

Úcta k životu.

Motýľ sa trepotal v okne. Chytil som ho do dlane a už myslel, že je to jeho koniec. Keď som v záhrade otvoril dľaň, bol taký šokovaný, že chvíľu zotrval, než radostne vyštartoval do nového prostredia. Pomohol som mu prekonať jedinú prekážku, sklo, do ktorého vytrvalo narážal vo viere, že preletí.

Na jar som zasadil plantu. Zdanlivo mŕtve semená nevedeli nič o ruke, ktorá im pripravila pôdu. Nevedeli nič o vode, ktorá pršala v pravý čas. V hriadke vyrástli plantičky. Spolu sa tešili, tlačili a nakláňali k slnku. Keď som tú najväčšiu presadil do nového prostredia, tie ostatné si mysleli, že umrela.

Úcta k životu.

On sa modlí, v nedelu chodí do kostola, raz za rok k sviatostiam, ale často sa napije do nemoty, otravuje prostredie a zarmucuje svojich blížnych. Ja sa dištancujem od takého života, aj od podobného kresťanstva. Ale, ktovie, čo v tom človeku pôsobí, čo tam hrá? Kde je príčina a kde je vina? Kto mu prehodil výhybku, že je na slepej koľaji a nevie sa pohnúť z miesta? Kto mu ukázal na križovatke nesprávny smer?

Kristus nikoho nesúdi. „Nalomenú trstinu nedolomí a dymiaci knôt nedohasí.“

Anton Srholec „Ako čerstvý chlieb“

Relativizmus

Š: Nedokážem sa vzoprieť znechuteniu, keď čítam, že niet jednej pravdy, lebo každý má vlastnú pravdu, každý má svoje morálne zásady, ktoré treba rešpektovať, a že nie je možné všetkým vnucovať tie isté pravidlá. Časy sa menia, obyčaje sa menia, ľudia sú dnes rôzni, existujú rôzne, neopakovateľné situácie. Niektorí hlásajú, že nemožno byť fundamentalistom, človekom netolerantným, ktorý vyhlasuje, že iba jeho názory a jeho počínanie je správne. Cítim sa, ako keby som bol na rozhojdanej lodi a nechcem, aby ma nazvali zaostalým človekom, ktorý sa nehodí do života v súčasnom svete.

IS: Cirkev v mene Krista hlása Božiu pravdu. „Kto vás počúva, mňa počúva“ (Lk 10,16) - hovorí Kristus. Rozhodne bráni morálne normy, ktoré majú nemennú hodnotu a zaväzujú všetkých ľudí. Tieto normy sú zapísané v ľudskom srdci a boli zjazvené v Desatore. Cirkev sa nemôže zrieknuť pravdy a vernosti. Preto nesúhlasí s tým, aby sa nazývalo dobro zlom a zlo dobrom. „Nejestvuje sloboda mimo pravdy alebo proti nej“ (Ján Pavol II., Veritatis splendor, 96. „Jedine mravnosť, ktorá uznáva normy zaväzujúce vždy a všetkým, bez akýchkoľvek výnimiek, môže stanoviť etický základ spoločenského spolunažívania“ (tamtiež, 97).

Bože, Stvoriteľ a Vykupiteľ. Želám si, aby sa mojou modlitbou stali slová Jána Pavla II. o Matke Božej, ktorá - z lásky k tebe a k človeku - stojí na strane obrany pravdy. Ďakujem ti za Máriu a za tieto slová Božieho sľubu: „Mária [...], ktorá nepoznala hriech, dokáže spolucítiť s každou slabosťou. Rozumie hriechnemu človeku a miluje ho láskou matky. Vlastne vzhľadom na túto lásku stojí na strane pravdy a s Cirkvou sa stará o neustále pripomínanie morálnych príkazov - vždy a všetkým. Z toho istého dôvodu nesúhlasí, aby hriechneho človeka klamali tí, ktorí v mene falošne chápanej lásky by ospravedľovali jeho hriech, lebo vie, že by to zničilo obeť Krista, jej Syna. Žiadne rozhrešenie, udelené zhovievavými doktrínami [...] nemôže urobiť človeka naozaj šťastným: Iba kríž a sláva zmŕtvychvstalého Krista môžu dať pokoj jeho svedomiu a obdariť ho vykúpením“ (Ján Pavol II., Veritatis splendor, 120).

Szkodoň „Modlitba znechuteného“

Klinec

Staré príslovia hovoria, že bez práce nie sú koláče a niet dymu bez ohňa. K tomu by som dodal, že niet bolesti bez príčiny. Ani telesnej, ani duševnej. Všetko má svoj pôvod.

Často sa v praxi stretávam s ľuďmi, ktorí chcú odstrániť následok bez toho, že by sa chceli zbaviť príčiny, ktorá ho vyvoláva.

Prichádza ku mne neverník, ktorého chce opustiť manželka, pretože jeho zálety už nemieni tolerovať. Žiada ma, aby som „nejako psychologicky, najlepšie hypnózou“ ovplyvnil manželku, aby tolerovala jeho milenky. So svojím konaním však prestať nehodlá.

Prichádza matka s dieťaťom, ktoré v noci zle spí, a žiada preň hypnotikum.

Avšak príčinou jeho nespavosti je otec alkoholik, ktorý sa vracia každú noc domov opitý a decimuje rodinu. Keď žene odporučím, že by bolo vhodnejšie manželovo protialkoholické liečenie ako podávanie chemikálií malému dieťaťu, oborí sa na mňa slovami: „Vy ste dobrý, človeče, to mám manželovi urobiť v obci hanbu? To chcete, aby sa o ňom hovorilo, že je alkoholik, že bol na liečení?“

Len nemúdry človek bude v čakárni u zubára žiadať tabletky proti bolesti namiesto toho, aby sa v ordinácii posadil do kresla a dal sa ošetriť.

Ak budeme mať chvíľu času, zamyslime sa aj nad vzájomnými vzťahmi príčin a dôsledkov v našich životoch. A uvedomme si, že ak z topánky nevytiahneme klinec, nijaký lekár nám nevylieči boľavú pätu.

Max Kašparů „V spätnom zrkadle“

Lectio divina Kráčať v láske

Mt 5,38-48

(Ježiš povedal svojim učeníkom:)

³⁸Počuli ste, že bolo povedané: Oko za oko a zub za zub.³⁹ Ja vám však hovorím:

Neprotivte sa zlému! Naopak: Tomu, kto ťa udrie po pravom líci, nadstav aj ľavé.⁴⁰ Tomu, kto sa chce s tebou súdiť a vziať ti spodné rúcho, nechaj aj plášť.⁴¹ Ak ťa bude dakto nútiť niesť náklad jednu míľu, choď s ním dve.⁴² Kto ťa prosí, tomu daj a neodvracaj sa od toho, kto si chce od teba požičať.

⁴³Počuli ste, že bolo povedané: Milovať budeš svojho blížneho a nenávidieť svojho nepriateľa.⁴⁴ Ja vám však hovorím: Milujte svojich nepriateľov a modlite sa za tých, ktorí vás prenasledujú,⁴⁵ aby ste boli synmi svojho Otca v nebesiach. Lebo on dáva vychádzať slnku nad zlými aj nad dobrými a zosiela dážď na spravodlivých aj nespravodlivých.

⁴⁶Veď keď budete milovať iba tých, čo vás milujú, aká vám patrí odmena? Či to isté nerobia aj mýtnici? ⁴⁷A ak budete pozdravovať iba svojich bratov, čo robíte navyše? Či to isté nerobia aj pohania? ⁴⁸Vy teda buďte dokonalí, ako je dokonalý váš nebeský Otec.

Ďalšie čítania: Lv 19,1-2.17-18; Ž 103,1-4.8.10.12-13; 1 Kor 3,16-23

ČÍTANIE:

Tento úryvok začína Ježiš poukázaním na učenie Starej zmluvy (Ex 21,12-27 a jeho paralelné texty v Levitiku). Ježiš chce zdôrazniť rozdiely medzi smernicami, vytyčenými v Zákone alebo Tóre, a novým postojom a spôsobom správania.

Zákon stanovil úroveň náhrady, ktorá má byť rovná škode - oko za oko a pod. Ježiš usmerňuje svojich učeníkov k novému spôsobu nazerania na veci, kde je štandardom veľkodušnosť.

Tento spôsob správania ide ďaleko poza ľudské očakávania a Ježiš v ňom kladie za model Boha. Máme napodobňovať Boha, ktorý je dokonalý (v. 48). Boh nerozlišuje medzi dobrými a zlými ľuďmi, keď štedro zahŕňa ľudstvo svojím požehnaním. V tomto Boh ukazuje svoju dokonalosť.

Tóra žiada, aby bol Boží ľud svätý a dokonalý ako Boh (porov. dnešné čítanie z Levitika). V evanjeliovom čítaní Boh žiada, aby jeho ľud zvady riešil, aby v sebe nenosil nevraživosť a miloval druhých ako seba samého. Aký by bol tento svet iný, keby sme všetci tak žili! Nuž, toto, čo Ježiš pred nás kladie, je skutočne výzva: Nasledujte môj príklad!

MEDITÁCIA:

Kto ovplyvňuje vaše správanie sa voči iným: Boh alebo „svet“?

Akú lekciu sa môžeme z tohto úryvku naučiť o hodnotách kráľovstva? Akým praktickým spôsobom môžeme teraz začať žiť kráľovstvo?

Ocitli ste sa v nejakej situácii, povedzme dokonca aj v kostole, keď sa s vami nikto nerozprával? Ježišove slová vo v. 47 nám hovoria, že máme byť voči iným priateľskí. Hľadajte príležitosti, ako aby ste sa tento týždeň mohli prihovoriť ľuďom nejakým priateľským slovom.

MODLITBA:

„Dobroreč Hospodinovi, moja duša, nezabúdaj na nijaké z jeho dobrodení!

On ti odpúšťa všetky previnenia...

Nezaobchádza s nami podľa našich hriechov, ani nám neodpláca podľa previnení“. Ž 103, 2-3.10

Ďakujte Bohu za milosrdenstvo a milosť, ktorú vám preukázal. Ak je niekto, komu by ste mali odpustiť alebo koho je vám ťažké milovať, proste Boha o pomoc. Môže vám pomôcť pripomenutie si Božieho odpustenia voči vám.

Dnešný úryvok nás zvlášť učí, že sa máme modliť za tých, čo nás prenasledujú. Možno bol niekto k vám nepríjemný alebo vás zranil. Povedzte o nich Pánovi a pýtajte sa ho, ako sa môžete za nich modliť.

KONTEMPLÁCIA:

Uvažujte nad spôsobom, ktorým nám sám Ježiš dáva príklad jeho lásky k blížnemu a príklad „nastavenia líca“.

Čo je pravá múdrosť? Prečítajte si 1 Kor 3,16-23 a rozmyšľajte nad tým, čo Boh považuje za múdre.

www.fara.sk/vistuk/

www.vistuckespektrum.sk

Spoločenstvo pri farskom kostole Najsvätejšej Trojice
vo Vištuku